

כלי-נשק נוספים המבוססים על דלק הם עורב באויר מתפוצץ.

השלומיאלים. הרעיון להשתמש ב תערוכת של המצן נוזלי ודלק כחומר-נפץ אינו חדש, כפי שהוצג השבוע. עוד בחור דש מרץ 1948, לפני הקמת המדינה, הציע זרחין לדוד בן-גוריון, או יור' תהלת ה סוכנות היהודית, לייצר בארץ חומר-נפץ מסוג זה.

בתזכיר מפורט ששיגר לביג'ו, הציע או זרחין ליצור את חומר-הנפץ "אקסי-ליקוויט". כתב אז זרחין: החומר הגולמי בשביל חומר-נפץ זה הוא המצן נוזלי ו אבק של מיני דלק. כוח הנפץ של "אקסי-ליקוויט" עולה על כוחו של הדינאמיט. בבית-המועצות הוא יותר נפוץ מכל חומ' רי הנפץ האחרים, ובו משתמשים ברוב מחצבי המיכרות, התעלות ובנייני האד-מה. ויפה מאוד הינהו בשביל מעשי החב' לנות השונים, הצריכים בשביל הצבא."

כאשר החלו ישראל לגלות השבוע התעניינות בחומר-נפץ זה, אמר זרחין: "השלומיאלים שלנו אינם יודעים כנראה כי הקטיושות הסובייטיות מופעלות בחומר-נפץ זה שעוצמתו גדולה פי שלוש וארבע מכל חומר-נפץ רגיל אחר."

דלק מביטומין. הצעה אחרת של אלכסנדר זרחין שנתקלה ביחס של ביטול והסתהיגות היתה ייצור דלק מביטומינים. במשך שנים ארוכות הפציץ זרחין את הממשלה ועדות הכנסת בתזכירים בהם ביקש לנסות את שיטת הפקת הדלק מביטומינים. "ברשות מדינת ישראל נמצאים מקורות דלק עצומים וחובה עלינו לפתחם ביעילות המקסימלית," טען זרחין בתזכיריו. הביטומין הוא שם כולל לתערובת של פחמינים שונים הנמצאים במרבצים המצויים בשפע במקומות רבים בארץ.

הפקת דלק מביטומין אינה המצאה בל-עדיית של זרחין. היא מקובלת במדינות שונות, גם כאלה העשירות בדלק. עוד ב-1955 הפיקה חברה פרטית בארצות-הברית אלף טון דלק ליום מביטומין. אבל זרחין עיבד שיטה מיוחדת להפקת דלק ממרבצי הביטומין בארץ, המרוכזים בעי-קר בקירבת ים המלח, ואף רשם עליה פטנט ישראלי.

טען זרחין בתזכיריו: "בעיבוד מחצב עם תכולת ביטומין של 10-12% ובתפוקה

לא משך ידו גם ממאבקים מדיניים. בראיון מיוחד לניו-יוק בראשית השנה, ניסה להכחיר את עצמו כמנהיג מחנה היונים בישראל, בהתוותו תוכנית-שלום משלו. עיון מדוקדק בתוכנית גילה, כי בן-אהרון, כאקטיביסט מסורתי של אהודת-העבודה, אימץ למעשה את תוכנית-אלון, בהטיפו לנסיגה חדיצדדית, ללא הסדר שלום, אל גבולות סיפוח נרחבים. תוך כדי כך גם אימץ לעצמו את הטיפו של משה דיין, כאילו "כבר קיים שלום למעשה" ואין עוד צורך להתחשב בערבים.

הסיבה האמיתית להתפטרותו של המר' כיר המודה, השבוע, היתה אי-יכולתו של המערך להשתמש בשירותיו הטובים מבלי להתגבר לשם כך על המריבה האישית בינו לבין גולדה מאיר, פינחס ספיר ויש-ראל גלילי. בלי בן-אהרון היה המערך נחל מפלה ניצחת בבחירות להסתדרות. עשרות אלפי מצביעים העדיפו לתת קולם לרשימת המערך כדי שבן-אהרון ישמך להזעיק ולצעוק בשמם "אולי זה יועיל," אמרו המצביעים, שתמכו ברשימות אוי-פוזיציוניות, והצביעו עבור המערך. במקום להפסיד 4% היה המערך מפסיד 10% ויותר לולא המרימה הגדולה של הצבת יצחק בן-אהרון כמועמד לכהונת מזכיר ההסתדרות. הבא.

לבן-אהרון יש תוכניות רבות, כולן ב-מיסגרת המערך. הוא רואה עצמו כראש ממשלה מיועז, והתפטרותו היא בבחינת נסיגה לצורך התקפה רבתי. אך גם במאב' קו בתוך המערך, ימשיך בן-אהרון לשרת למעשה בבחירות הקרובות את ראשי ה-מערך, בדיק כפי שעשת בבחירות להס' תדרות. אנשים שילכו להצביע בעד רשי-מות-שלום, אחרי זעזוע יום-הכיפורים, ימשיכו בגללו להצביע בעד המערך. ה מאבק "היוני," שהוא ינהל עכשיו, ימשיך לזרות חול בעיני אלפים רבים של אזר-חיים. התירוץ: "גם במערך ישנם לוחמי-שלום כמו בן-אהרון ואליאב."

קשה להאמין שיצחק בן-אהרון אינו מבין מה שהוא עושה, ואת מסרותיו של מי הוא משרת. אך כמו רבים אחרים ש"צו התנועה" מנע מהם מלהסיק את המסקנות הסופיות, ממשיך יצחק בן-אה-רון ברך שתוביל אותו להדהת הסופית ולהוצאתו לחלוטין "מסידור העבודה" של המפלגה.

ההסתדרות עצמה היה יצחק בן-אהרון, ללא ספק, המוכ"ל האהרון, מי שיבוא לשבת עכשיו על כסאו (העכברים יעלו על כסא). ניבא בן-אהרון עצמו ברגע של אמת לפני המילהמה) יהיה שליחו הנאמן וצירו המוסמך של פינחס ספיר. התפטר-תו של בן-אהרון איפשרה לו ולגוש ה-מפא"י לכבוש מחדש את המישלט ברחוב ארלוזורוב.

מדע

מחדל הדלק

אל רשימת המחדלים של ממשלת-ישראל ומערכת הביטחון ניתן להוסיף עוד מחדל חמור אחד: יחס הביטול וההסתהיגות מ-המצאותיות של הממצא אלכסנדר זרחין, וזרחין, יליד ברית-המועצות, בעל הטיפה להתפלת מיים הנקראת על שמו, הוא אחד מאנשי הזמד המקוריים ביותר של מדינת ישראל. מיום הקמתה של המדינה הציף את מוסדותיה בהמצאות מקוריות שונות, המבוססות על נסיונות ומחקר חיים. סיפור מאבקו עד לאימוץ שיטת התפלת מיהים שלו, היה בזמנו אחד הסיפורים המזעזעים של התנכרות השל-טויות הלישגיו של האינג'ינר טכנולוג שומר-המצאות, למרבה הצער לא זכו הצ-עות האחרות של זרחין אפילו ביחס זה.

השבוע נזכרו בורחין מחדש. היה זה אחרי שפורסם ברבים כי כל שלוש הוררי עות הלוחמות של צבא ארצות-הברית, משתפות פעולה בפיתוח נשק חדש: דלק מעורב באויר בעל כושר פיצוצי גבוה ביותר. הידיעות מסרו כי ניסויים בדלק מתפוצץ הוכיחו כי עוצמתו עזה פי כמה מכל חומר-נפץ מקובל אחר, להוציא נשק גרעיני. על סמך ניסויים אלה בהכנתם של

ממציא זרחין וכל הגבעות תתמוגגנה

של 100 אלף טון לשנה, יגיע המחיר ה-עצמי של דלק ל-12 דולר לטון... כל עוד נדרש לנו דלק למטרות אינדרטיות, חובה עלינו לנצל את הביטומין (הניתן גם לשימושים אחרים) להפקת דלק כמו בניין, סולר וגז תבערה."

איש לא התייחס ברצינות לרעיונותיו ותוכניתיו של זרחין, רק עתה, נוכח משבר האנרגיה הפוקד את העולם, כש-מדינות רבות מחפשות אחרי מקורות דלק חדשים, הוגברה ההתעניינות ברחבי הער' לם בהפקת דלק מביטומינים, המצויים ב-שפע במדינות רבות. הגברת הפקת הדלק מביטומין עלולה לבטל בעתיד את תלותם של מדינות רבות בנפט הערבי.

כשצל משבר הדלק מאיים גם על יש-ראל, יש סיכוי שהפעם יתיחסו ביתר רצינות להצעותיו של זרחין בתחום זה.

תאונה הארי' מלנכה

היותה בת 16 — העמידה לרשותה חדר ענק, מלא בציורי-פרסקו על התיקרה ועל הקירות — הנחשב למפואר ביותר בעכו העתיקה: "תמיד היה לי כל מה שרציתי," סיפרה.

וכאשר רצתה, לפני שלוש שנים להיר-שם לבית-הספר לדוגמנות של מועדון לאשה — קיבלה, כמו תמיד, את מלוא התמיכה. גם הכספית, "זה עלה לנו, יחד עם המלתחה, והנסיעות לתל-אביב — יותר מ-2000 ל"י," אומרת דודתה הזוכרת ערי-בית ואנגלית, "אבל סוהיר רצתה — אז נתנו לה, לא איכפת לנו הכסף. איכפת לנו מה שמדברים. תמיד דיברו על סוהיר, היא בחורה יפה מאוד, והיא מתלבשת אחרת מכל החברות שלה, אבל עכשיו עם המכנסים הקצרים האלה, ועם הדוגמי-נות — מדברים עליה יותר מדי. אני סו-תמת לי את האוזניים חזק חזק, בשביל לא לשמוע מה שמדברים עליה השכנים והמכרים."

לסוהיר לא היה איכפת. בת הטובים ה-עדינה והמפונקת ידעה בדיק מה שהיא רוצה — ומעשה זאת: "יכול להיות שאני אמשיך ללמוד, בירושלים או באמריקה, כמו שהורי רוצים, אבל בינתיים אני מקווה מאוד שאצליח בתור דוגמנית, ברור שזה חשוב מאוד איך מתחילים, כשרואים דוגמנית מפורסמת — כמו קא-רין, למשל, שהיתה המורה שלי — זה נראה יפה מאוד. אבל אני לא יודעת איך היא התחילה, לי — זה חשוב מאוד להת-חיל בדרך הנכונה."

מה שדיברו עליה ברחוב הערבי — היה חשוב לא פחות, "שידברו" אמרה. הם לא רגילים לראות בחורה שהולכת לים בחלוקי-מגבת, ולובשת ביקיני, אני חו-שבת שאני הערביה היחידה בעכו, ואולי גם לא רק בעכו, שלובשת שורטס. ברור שדברים כאלה מעוררים דיבורים, בהת-דודתה — שאצלת התגוררת סוהיר מאז

מ אז ימי מאטה הארי הלהיבו מרגי

לוח יפהפיות את דמיונם של שותרי סיפורי המתח והריגול. השבוע נחשפה מהי דורה ישראלית נוספת של מאטה הארי, כאשר נודע על מעצרה ומישפטה של נערת הזוהר הערביה סוהיר האני, שהורשעה כסוכנת המודיעין-הסורי בישראל. הם קוראים אחרי יא עיני, יא רוחי, ומעירים כל מיני הערות," סיפרה סוהיר כאשר נתפרסמה כדוגמנית המוסלמית ה-ראשונה בישראל, וילדת המקום הראשונה הלובשת שורטס בעכו — "אבל באמת, אני בכלל לא נמשכת אחריהם, אני מחזיקה את הראש למעלה, וממשיכה ללכת, כאילו שלא שמעתי דבר, כי אצלי זה ככה, מילי-דות: הגאווה זה הכי חשוב." והיה לה — מילדות — במה להתגאות. סוהיר, בתו הבכורה, יש לה עוד שני אחים ואחות צעירים ממנה, הלומדים בתיכון, של בעל אדמות אמיד מעכו, היתה שיי-כת תמיד לעילית החברתית של עכו ה-ערבית. "אבי לא עובד", הבהירה בהכרת ערכה, המבוססת על סולם הערכים המקומי, "יש לו אדמות, והוא מחכיר אותן."

מסורתיים, אבל מודרניים

ב ניגוד לתפיסה המסורתית בכל ה-י נוגע לריבוד חברתי-כלכלי, נחשבת משפחת איברהים לאחת המודרניות בעכו. האם, המגלה שמץ מרגליה וידיה — וכ-מובן את פניה — בבגדים מודרניים, חל-בישה תמיד את בתה הבכורה, כמו "יהודיה," אביה דרה ללימודיה העל-יסו-דיים בבית-הספר טרה-הנסטה הנוצרי, שבו קיבלה סוהיר תעודת בגרות. דודתה — שאצלת התגוררת סוהיר מאז